

3837116 SHEV / M : สาขาวิชา : สิ่งแวดล้อม : ศก.ม. (สิ่งแวดล้อม)

ศัพท์สำคัญ : พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ / นักท่องเที่ยวชาวไทย / การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

เสาวลักษณ์ - พจนานุกรม : พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตอุทยานแห่งชาติไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี (ECOTOURISTIC BEHAVIOR OF THE THAI TOURISTS AT SAI-YOKE NATIONAL PARK , KARNCHANABURI PROVINCE) อ.ที่ปรึกษา : วัฒสนิ อโนมะศิริ, ศษ.บ., ศก.ม. (สิ่งแวดล้อม), พรรณิภา บุรพาชีพ น.บ. (เกียรตินิยมดี), น.ม., ประกาศรัตน์ สุขมาลชาติ, ศศ.บ., M.S., 231 หน้า, ISBN 974-589-906-2

การท่องเที่ยวที่ผ่านมา ก่อให้เกิดผลกระทบกับทรัพยากรธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยว ต่อมาจึงมีการนำแนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมาใช้กับแหล่งท่องเที่ยว เพื่อความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยว ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความถูกต้องของพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตอุทยานแห่งชาติไทรโยค ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รวมถึงปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ใช้วิธีการศึกษาทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาเชิงปริมาณคือ นักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตอุทยานแห่งชาติไทรโยค จำนวน 300 ราย โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเชิงคุณภาพคือ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติไทรโยค ทั้งบุคลากรภาครัฐและภาคเอกชน จำนวน 6 ราย โดยใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ถูกต้องในระดับปานกลาง สำหรับผลการวิเคราะห์การผันแปรทางเดียวพบว่า อายุ ระดับการศึกษา การให้คุณค่าต่อสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 รายรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และอาชีพ วัตถุประสงค์หลักในการเดินทางท่องเที่ยว การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวชาวไทย คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ไม่เห็นความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมน้อย มีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน้อย ไม่ปฏิบัติตามกฎของอุทยานแห่งชาติไทรโยค และการจัดการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตอุทยานแห่งชาติยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ สำหรับข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้คือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวควรมีการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนทั่วไปให้เห็นความสำคัญของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว ให้ความรู้เรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ถูกต้องแก่นักท่องเที่ยว ผู้ที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวและประชาชนทั่วไป ควรมีการจัดการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่จริงจัง ให้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยใช้สื่อที่เข้าใจง่าย เช่น โทรทัศน์ รวมทั้งการใช้มาตรการทางกฎหมายในการลงโทษผู้ที่ทำความเสียหายแก่แหล่งท่องเที่ยวอย่างจริงจัง ตลอดจนเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาสภาพแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติไทรโยค ซึ่งอาจจัดเป็นรูปขององค์กรเอกชนส่วนท้องถิ่น